

Vind el. Vindgruvan, gruva å Starbo Nedra,

Norrbärke sn, Västerbergslags doms. tg, Kopp. I.

vind se öv. Vindgruvan. 270

Meddelarna kunde inte förtälja vilken typ av 'vind' d.v.s. uppfodringsverk draget av oxar, kor eller hästar som hade givit gruvan dess namn.

Jfr Kovind; Kogruvan; Ålsjögruvorna, där kor och hästar använts.

Den sedan länge nedlagda Vindgruvan ingick i Nybergets gruvfält; se Nyberget. KJELL AHNLAND 1969